

Notatki: Algebra liniowa

Adrian Startek

17 października 2018

1 Działanie, grupa, ciało

Definicja 1.1. Niech G będzie dowolnym zbiorem. **Działaniem** (dwuargumentowym) w zbiorze G nazywamy dowolne odwzorowanie $f : G \times G \rightarrow G$.

Definicja 1.2. Zbiór G z określonym działaniem \circ - parę (G, \circ) nazwiemy grupą, jeśli spełnione są następujące warunki:

1. Działanie \circ jest łączne:

$$\forall_{a,b,c \in G} [(a \circ b) \circ c = a \circ (b \circ c)]$$

2. Istnieje element neutralny e :

$$\exists_{e \in G} \forall_{a \in G} (a \circ e = e \circ a = a)$$

3. Dla każdego elementu a istnieje element odwrotny a^{-1} :

$$\forall_{a \in G} \exists_{a^{-1} \in G} (a \circ a^{-1} = a^{-1} \circ a = e)$$

Jeżeli działanie \circ jest dodatkowo przemienne, to (G, \circ) nazwiemy **grupą przemenną** lub **Abelową** (Niels Henrik Abel - matematyk norweski). Opuszczając natomiast warunek 3 (istnienie elementu odwrotnego) otrzymamy definicję struktury ogólniejszej, zwanej **półgrupą**.

Twierdzenie 1.1. Jeśli (G, \circ) jest grupą, to istnieje dokładnie 1 element neutralny.

Dowód. Załóżmy, że $e, e' \in G$ są elementami neutralnymi. Wtedy:

$$e = e \circ e' = e' \circ e = e'$$

Co prowadzi do sprzeczności. □

Twierdzenie 1.2. Jeśli g i h są elementami grupy spełniającymi $g \circ h = e$, to są one wzajemnie odwrotne.

Twierdzenie 1.3. Jeśli (G, \circ) jest grupą oraz $a \in G$ to istnieje dokładnie jeden element odwrotny a^{-1} .

Definicja 1.3. Zbiór G z określonymi działaniami "mnożenia" \odot i "dodawania" \oplus - trójkę (G, \odot, \oplus) - nazywamy ciałem, jeżeli spełnione są warunki:

1. Oba działania są przemienne:

$$\forall_{a,b \in G} (a \oplus b = b \oplus a)$$

$$\forall_{a,b \in G} (a \odot b = b \odot a)$$

2. Oba działania są łączne:

$$\forall_{a,b,c \in G} [(a \oplus b) \oplus c = a \oplus (b \oplus c)]$$

$$\forall_{a,b,c \in G} [(a \odot b) \odot c = a \odot (b \odot c)]$$

3. Istnieje element neutralny dodawania ("zero" $\mathbf{0}$) oraz element neutralny mnożenia ("jeden" $\mathbf{1}$)

4. Dla każdego elementu zbioru G istnieje element odwrotny względem dodawania:

$$\forall_{a \in G} (a \oplus a^{-1} = a^{-1} \oplus a = \mathbf{0})$$

Dla każdego elementu, poza elementem neutralnym dodawania, istnieje element odwrotny względem mnożenia:

$$\forall_{a \in G, a \neq \mathbf{0}} (a \odot a^{-1} = a^{-1} \odot a = \mathbf{1})$$

5. Zachodzi rozdzielność mnożenia względem dodawania:

$$\forall_{a,b,c \in G} [a \odot (b \oplus c) = (a \odot b) \oplus (a \odot c)]$$

6. Elementy neutralne działań są od siebie różne:

$$\mathbf{0} \neq \mathbf{1}$$

1.1 Liczby zespolone

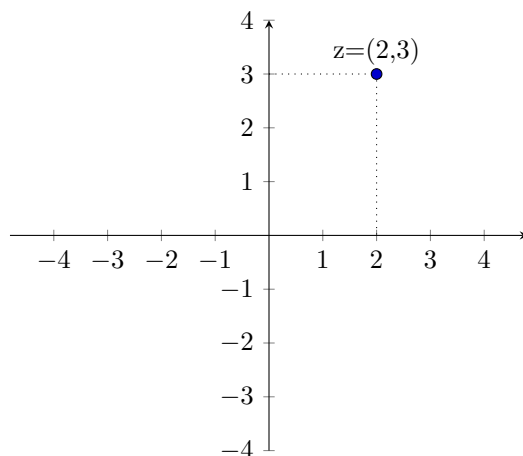
Definicja 1.4. Niech $\mathbb{C} := \mathbb{R} \times \mathbb{R}$. Określmy działania \oplus, \odot :

$$\oplus : (a, b) \oplus (c, d) = (a + c, b + d)$$

$$\odot : (a, b) \odot (c, d) = (ac - bd, ad + bc)$$

Trójkę (G, \oplus, \odot) nazywamy ciałem liczb zespolonych.

Postać kartezjańska. Liczby zespolone posiadają naturalną interpretację geometryczną. Są one parami (uporządkowanymi) liczb rzeczywistych, więc można im przypisać punkty na płaszczyźnie. Liczbie $z = (a, b)$, $z \in \mathbb{C}$ odpowiada punkt o odciętej a i rzędnej b . Płaszczyznę, na której w ten sposób przedstawiamy liczby zespolone nazywamy **płaszczyzną Gaussa**.

Postać kanoniczna. Podzbiór ciała \mathbb{C} złożony z liczb postaci $(x, 0)$, $x \in \mathbb{R}$, również jest ciałem. Odwzorowanie $x \rightarrow (x, 0)$ z \mathbb{R} w rozważany podzbiór \mathbb{C} zadaje izomorfizm ciał. Pozwala to na wprowadzenie utożsamienia $(x, 0) \equiv x$. Wprowadźmy oznaczenie $i := (0, 1)$ i nazwijmy ten element **jednostką urojoną**. Łatwo sprawdzić, że:

$$i^2 = (-1, 0) \equiv -1$$

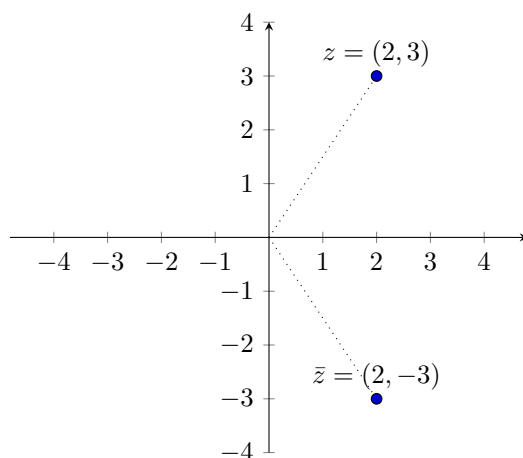
Dowolną liczbę zespoloną $z = (a, b)$ można przedstawić w postaci:

$$z = (a, b) = (a, 0) + (b, 0)(0, 1) \equiv a + bi$$

Zapis liczby zespolonej z w postaci $z = a + bi$ nazywamy **postacią kanoniczną**. Liczbę $a \in \mathbb{R}$ nazywamy **częścią rzeczywistą** liczby zespolonej i oznaczamy $\Re z$ (lub $\operatorname{Re}(z)$). Analogicznie, liczbę $b \in \mathbb{R}$ nazywamy **częścią urojoną** i oznaczamy $\Im z$ (lub $\operatorname{Im}(z)$).

Definicja 1.5. *Liczbą sprzężoną do liczby $z = a + bi$ nazywamy liczbę*

$$\bar{z} = a - bi$$

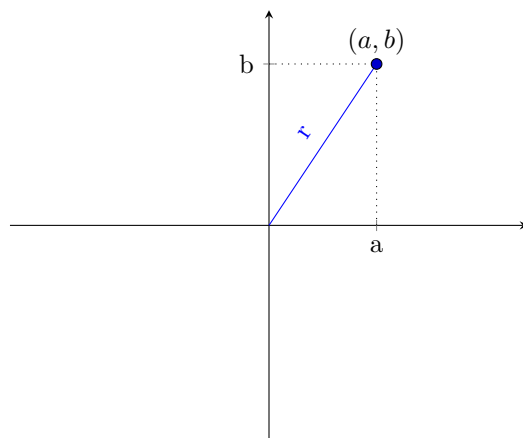
W interpretacji geometrycznej liczba sprzężona \bar{z} jest odbiciem liczby z względem osi odciętych.

Postać trygonometryczna. Niech $z = a + bi$ będzie liczbą zespoloną.

Definicja 1.6. *Modułem liczby zespolonej nazywamy liczbę*

$$r = |z| = \sqrt{z\bar{z}} = \sqrt{a^2 + b^2}$$

Moduł można interpretować jako długość odcinka pomiędzy początkiem układu współrzędnych a punktem reprezentującym liczbę zespoloną.

Niech φ będzie kątem pomiędzy dodatnią półosią rzeczywistą a odcinkiem łączącym początek układu współrzędnych a punktem reprezentującym liczbę zespoloną. Zachodzi wtedy:

$$r = |z|$$

$$\sin \varphi = \frac{b}{|z|} \implies b = |z| \sin \varphi$$

$$\cos \varphi = \frac{a}{|z|} \implies a = |z| \cos \varphi$$

Wynika z tego możliwość przedstawienia liczby zespolonej $z = a + bi$ w postaci:

$$z = a + bi = |z| \cos \varphi + i |z| \sin \varphi = |z| (\cos \varphi + i \sin \varphi)$$

Twierdzenie 1.4. Niech $z \in \mathbb{C}$, $z = |z| (\cos \varphi + i \sin \varphi)$. Zachodzi:

$$\forall_{n \in \mathbb{N}} z^n = |z|^n (\cos(n\varphi) + i \sin(n\varphi))$$

Twierdzenie 1.5. Niech $z \in \mathbb{C}$, $z \neq (0,0)$, $z = |z| (\cos \varphi + i \sin \varphi)$. Istnieje dokładnie n pierwiastków n -tego stopnia z liczby z . k -ty pierwiastek dany jest wzorem:

$$w_k = \sqrt[n]{|z|} \left(\cos \frac{\varphi + 2k\pi}{n} + i \sin \frac{\varphi + 2k\pi}{n} \right), k \in \langle 0; n-1 \rangle, k \in \mathbb{N}$$

Dowód. Niech $w = |w| (\cos \alpha + i \sin \alpha)$ będzie pierwiastkiem n -tego stopnia z liczby z . Zatem:

$$w^n = z$$

$$w^n = |w|^n (\cos n\alpha + i \sin n\alpha) = |z| (\cos \varphi + i \sin \varphi)$$

$$|w|^n = |z| \implies |w| = \sqrt[n]{|z|}$$

$$n\alpha = \varphi + 2k\pi \implies \alpha = \frac{\varphi + 2k\pi}{n}$$

□